

Câu Chuyện Một Người Qua Bốn Kiếp Luân Hồi

Minh Trí

Tại một làng nọ ở Tích Lan, có một người đàn ông phạm tà hạnh với chị dâu mình. Do đó, chị dâu xúi dục người em giết anh để tự do gần gũi. Lúc đầu người em phản đối, nhưng cuối cùng bị mù quáng trước cám dỗ của người đàn bà ác độc.

Người chồng bị giết lúc còn thương yêu quyến luyến vợ nên tái sinh làm con rắn lục, lẩn quẩn gần nhà. Mỗi khi thấy người vợ cũ, con rắn bèn từ nóc nhà thông đầu xuống, rồi rớt ngay vào mình.

Qua nhiều lần xảy ra như vậy, nên người vợ cũ nghi rằng là tiền kiếp của chồng mình nên xúi người tình nhân giết rắn.

Vì tâm luyến ái còn quá nặng, sau khi chết, con rắn tái sinh làm con chó ở ngay trong nhà cũ của mình.

Làm thân chó, anh chồng vẫn hết lòng nhớ thương vợ. Lớn lên chó cứ theo dính bà ta, liếm tay liếm chân vô cùng trìu mến.

Lối xóm thấy vậy chế diễu, bà vợ liền xúi người tình nhân giết chó. Chó chết lại tái sinh làm con bò, vẫn mang nặng tình yêu vợ. Chẳng rõ do cơ duyên gì, người đàn bà và con bò lại sống chung với nhau và thương yêu nhau. Người đàn bà đi đâu, con bò vẫn quấn quít bên mình.

Láng giềng lại chỉ bò dèm pha. Người đàn bà liền xúi tình nhân giết chết con bò.

Lần này, người chồng cũ trở lại thế giới loài người, tái sinh với khả

năng nhớ được tiền kiếp. Do lòng trùu mến vợ dang dai bền dẻo, khiến anh này tái sinh vào bào thai vợ cũ.

Đấy cũng là kết quả của yêu thương và thù hận.

Đứa trẻ lớn dần và lòng thù hận tăng cao, nó không bao giờ cho người mẹ đã xúi người giết nó trong bốn kiếp hồng ăm. Mỗi khi mẹ nó đến gần là nó khóc thét như sợ bị giết.

Do đó, ông nội phải đem đứa cháu về nuôi. Khi đứa nhỏ đến tuổi biết nói, ông nó mới hỏi:

- "Này cháu, tại sao mẹ con thương con, mà con không cho ẵm bồng?"

Đứa nhỏ trả lời:

- Người đàn bà ấy chẳng phải là mẹ cháu đâu. Bà là kẻ thù đã liên tiếp giết cháu trong bốn kiếp sống.

Sau khi nghe cháu nội kể lể tiền kiếp, ông lão bèn bồng cháu đi nơi khác, và sau cùng vào một ngôi chùa xin trú ngụ. Cả hai đều xuất gia và về sau cùng đắc quả A La Hán, chấm dứt sanh tử luân hồi.

Lời bàn: Câu Chuyện "Một Người Qua Bốn Kiếp Luân Hồi" nhắc chúng ta nhớ đến phẩm thứ nhứt của Kinh Niệm Phật Ba La Mật (từ trang 15), đức Phật Thích Ca dạy: "Tình và Tướng".

"Chúng sanh nào Tình nhiều, Tướng ít thì sẽ lạc vào bàng sanh, nhẹ thì làm chim, nặng thì làm thú chạy".

"Chúng sanh nào có bảy phần Tình và ba phần Tướng, sẽ bị đọa làm thân ngựa quý,

thường chịu nóng bức, đói khát trải qua trăm ngàn kiếp dài lâu".

"Chúng sanh nào có chín phần Tình, một phần Tướng thì sẽ đọa vào Địa ngục..."

Người chồng trong câu chuyện trên đây có sáu phần Tình, bốn phần Tướng, nên đọa vào ác thú liên tiếp ba kiếp. Trước tiên làm rắn lục, kế tiếp làm chó và kiếp thứ ba làm bò. Kiếp thứ tư, người này đầu thai trở lại làm người để báo oán.

Đây là điều chúng ta cần suy gẫm và nhớ giữ gìn hầu như thực hiện khi lâm chung. Nếu thân nhân chúng ta mất, nhớ đừng bị thương khóc lóc thảm thiết. Vì nếu làm như vậy, dù tự người chết không đọa vào tam ác đạo, thì do chỗ chúng ta khóc lóc, linh hồn người chết sẽ bị chử "Tình" mà dính chặt với người thân không thể theo nghiệp thọ sanh, nên trở thành hồn ma vất vưởng trong thời gian khá lâu dài. Chờ lúc nào hợp duyên thì mới đi thọ sanh.

Riêng người chồng trong câu chuyện luân hồi trên đây của Tích Lan, vì chử "Tình" mà phải trải qua ba kiếp làm thú. Đến kiếp thứ tư, người này "Tình và Tướng" bằng nhau được trở lại làm người để báo oán.

Theo kinh Phật, một người đầu thai vào một gia đình thường để báo ân hay báo oán. Trường hợp người chồng trước đầu thai vào thai vợ, làm con, để báo oán. Mẹ nào cũng thương con, nhưng con không cho mẹ bồng ẵm khiến mẹ đau khổ.

Đây là nhờ ở tiền kiếp, đứa nhỏ ấy đã từng học Phật nghe pháp, nên được ông nội bồng đi nơi khác, đến một ngôi chùa xin trú ngụ và sau cùng hai ông cháu đều đắc A La Hán quả.

Đáng lý, sau khi bị vợ xúi người em giết, nếu không quá nặng về chử "Tình" thì người chồng đã theo nghiệp thọ sanh làm người và kiếp kế đó đã có duyên tu và thành A La Hán, chứ không thọ sanh luân hồi làm thú luôn ba kiếp. Đây là điều đáng cho chúng ta học hỏi về Tình và Tướng mà đức Phật đã dạy trong kinh Niệm Phật Ba La Mật.

Tập chuyện này do Ngài Mahasi Sayadan sutu tâm viết ra từ kinh sách Miến Điện. Bà Lê Thị Sương pháp danh Suma đã dịch.

Minh Trí